

Bartek Wrona, Niewidzialni

Nikt nie pyta, co nas łączy
za progiem nasz świat się kończy
bezimienni dla tych, którzy wiedzą jak... jak żyć
nikt nie pyta, co nas dzieli
za rogiem jest cień nadziei
dziś biegniemy krętą drogą i pod wiatr

Dajesz mi tyle sił - chce się żyć...

Patrz ile to już lat, niekoniecznie
sam biegnę wciąż pod wiatr niebezpiecznie

Tobie oddam swoje ciało
a może chcesz jeszcze więcej
dziś spokojnie zabierz wszystko to, co mam

Patrz ile to już lat, niekoniecznie
sam biegnę wciąż pod wiatr niebezpiecznie

To nic, że dziś nam skrzydeł brak
spadamy w dół niebezpiecznie
to nic, że ja mam tyle wad
czy zmienię coś? - niekoniecznie

Dookoła nas wciąż opada gęsta mgła
i stajemy się niewidzialni
dookoła nas wciąż opada gęsta mgła
i stajemy się nietykalni

/: Patrz ile to już lat, niekoniecznie
sam biegnę wciąż pod wiatr niebezpiecznie :/